

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 К 038298 13 Квлз
Бања Лука, 08.11.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Д. П., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 20. и 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат Ц. А. из Д., против правоснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 84 0 К 038298 13 Кж 2 од 29.7.2013. године, у сједници вијећа одржаној 08.11.2013. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д. П. се уважава, те се преиначава пресуда Окружног суда у Добоју број 84 0 К 038298 13 Кж 2 од 29.7.2013. године, тако што се против оптуженог Д. П.,

на основу одредбе члана 297. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске,

ОПТУЖБА ОДБИЈА

да је починио кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 20. и 23. Кривичног закона Републике Српске, на начин

што је:

Дана 30.4.2011. године око 22,40 часова у Д., у Ул. ... бр. ..., по претходном договору са оптуженим М. Ј., а у намјери прибављања противправне имовинске користи, дошли до продавнице К. Д.О.О. С., број ..., Подружница Д., након чега су употребом подесног алата извршили насилно отварање улазних врата магацина, а затим ушли у унутрашњост објекта, да би у својој намјери били спријечени од стране М. Ђ., радника предузећа за физичко и техничко обезбјеђење и заштиту S. S., који их је затекао на лицу мјеста.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 К 038298 12 К од 25.10.2012. године, оглашени су кривим оптужени Д. П. и М. Ј., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 2. у вези са чланом 20. и 23. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело је, оптуженом Д. П., примјеном члана 38. тачка 2. и 39. став 4. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, те је на основу члана 48. став 1. КЗ РС и Закона о измјенама и допунама КЗ РС опозвана условна осуда изречена правоснажном пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 К 029175 10 К од 10.8.2010. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, па је на основу члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) мјесеца, док је оптуженом М. Ј. изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, те истовремено одређено да се она неће извршити уколико оптужени у року од 1 (једне) године не почини ново кривично дјело. На основу члана 62. став 1. КЗ РС, од оптужених су привремено одузети предмети наведени у изреци те пресуде, а који су намјењени за извршење кривичног дјела. На основу члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени су ослобођени обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, који су пали на терет буџетских средстава, а на основу одредбе члана 108. став 3. истог Закона, оштећена М. А., са имовинскоправним захтјевом, упућена је на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио оптужени Д. П., па је Окружни суд у Добоју, пресудом број 84 0 К 038298 13 Кж од 30.01.2013. године, дјелимично уважио жалбу оптуженог Д. П. и првостепену пресуду Основног суда у Дервенти број 84 0 К 038298 12 К од 25.10.2012. године, укинуо у погледу одлуке о опозиву условне осуде и јединствене казне затвора и у том дијелу предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење. У преосталом дијелу првостепена пресуда је остала неизмјењена.

Након тога је пресудом Основног суда у Дервенти број 84 0 К 038298 13 К 2 од 01.4.2013. године, оглашен кривим Д. П., да је као саизвршилац, заједно са М. Ј., почино кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 20. и 23. КЗ РС, па је на основу истог законског прописа и примјеном члана 37. и 39. КЗ РС, осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци. На основу члана 99. став 4. ЗКП РС, оптужени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, који су пали на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде жалбе су, изјавили окружни тужилац из Добоја и оптужени Д. П., па је Окружни суд у Добоју, пресудом број 84 0 К 038298 13 Кж 2 од 29.7.2013. године, жалбу окружног тужиоца у Добоју уважио и пресуду Основног суда у Дервенти број 84 0 К 038298 13 К 2 од 01.4.2013. године преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији, те оптуженом Д. П., за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 20. и 23. КЗ РС, за које је оглашен кривим наведеном првостепеном пресудом, изрекао казну затвора у трајању од 1 (једне) године, док је жалба оптуженог

одбијена, као неоснована. У преосталом дијелу првостепена пресуда је остала неизмјењена.

Против другостепене пресуде Окружног суда у Добоју број 84 0 К 038298 13 Кж 2 од 29.7.2013. године, бранилац осуђеног Д. П., адвокат Ц. А. из Д., благовремено, поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде Кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Аргументима садржаним у образложењу Захтјева указује се на повреду Кривичног закона из одредбе члана 321. ЗКП РС, са тврдњом да је побијаном другостепеном пресудом од 29.7.2013. године, повријеђен принцип „*reformatio in peius*“, обзиром да је против првостепене пресуде Основног суда у Дервенти број 84 0 К 038298 12 К од 25.10.2012. године, којом је оптуженом, за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 20. и 23. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, а да је другостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 84 0 К 038298 13 Кж од 30.01.2013. године, наведена првостепена пресуда укинута само у погледу одлуке о опозиву условне осуде и јединствене казне затвора, док је у преосталом дијелу првостепена пресуда остала неизмјењена. У образложењу Захтјева нису наведени аргументи за тврдње да је повријеђено право на одбрану и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Предложено је да Врховни суд Републике Српске Захтјев уважи, укине другостепену пресуду Окружног суда у Добоју број 84 0 К 038298 13 Кж 2 од 29.7.2013. године и предмет врати на поновно одлучивање.

Републички тужилац, Витомир Солдат, је у одговору на Захтјев, поднеском број Т 15 0 КТЗ 0007464 13 од 30.10.2013. године, предложио да се Захтјев браниоца осуђеног уважи због повреде Кривичног закона из члана 312. став 1. тачка в) ЗКП РС, са образложењем да је првостепена пресуда Основног суда у Дервенти од 25.10.2012. године постала правоснажна 01.4.2013. године, јер Окружни суд у Добоју, у жалбеном поступку, није мијењао првостепену пресуду у погледу утврђене казне затвора од 6 (шест) мјесеци, за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 20. и 23. КЗ РС, већ само у дијелу одлуке о опозиву условне осуде и јединствене казне затвора.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

У Захтјеву браниоца осуђеног Д. П., основно се указује да је на штету осуђеног повријеђен Кривични закон.

Првостепена пресуда Основног суда у Дервенти број 84 0 К 038298 12 К од 25.10.2012. године, у дијелу утврђене казне затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 20. и 23. КЗ РС, је постала правоснажна доношењем другостепене пресуде Окружног суда у Добоју број 84 0 К 038298 13 Кж од 30.01.2013. године, обзиром да је наведена првостепена пресуда у том дијелу остала неизмјењена, и укинута само у погледу одлуке о опозиву условне осуде и јединствене казне затвора.

Ради тога се, у конкретном случају, ради о правоснажно пресуђеној ствари и доношењем каснијих пресуда у истој кривичној ствари, и то Основног суда у Дервенти број 84 0 К 038298 13 К 2 од 01.4.2013. године и Окружног суда у Добоју број 84 0 К 038298 13 Кж 2 од 29.7.2013. године, повријеђен је Кривични закон из одредбе члана 312. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Ради тога је овај суд уважио Захтјев браниоца осуђеног, те је на основу члана 356. став 1. у вези са чланом 297. тачка г) ЗКП РС, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић